

Inkassoklagenemnda

Klagenemnd for inkassosaker mot forbrukere

Oslo, 1. desember 2005, vedtak sak 156-05

Klager: NN

Innklaget: Lindorff AS, Boks 7015, 5020 Bergen

Saken gjelder: Om sen behandling og tilbakemelding fra inkassoselskap og fordringshaver er i strid med god inkassoskikk

Thor Dahls gt. 1 A

Postboks 311, 3201 Sandefjord

Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13

E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no

Bankgiro: 2490.45.31525

Org.nr.: 971 317 612

www.klagenemnda.inkasso.no

1 Kravet

Kravet refererer seg til restkrav på et misligholdt lån med sikkerhet i motorvogn, hvor motorvognen frivillig er tilbakelevert fordringshaver og benyttet til delvis dekning av lånet. Kravet er pålydende kr. 107.625, hvor inkassokostnader utgjør kr. 9.858 og forsinkelsesrenter per 15.06.05 kr. 15.353,65.

2 Saksforholdet

Kravet ble overført til inkasso som misligholdt 17.06.03. Lindorff sendte betalingsoppfordring dagen etter.

Klager hadde ikke økonomi til å betale, og det ble derfor inngått avtale om at bilen skulle tilbakeleveres til fordringshaver for salg, og at salgssummen skulle gå til nedbetaling av gjelden. Bilen ble hentet av representant engasjert av Lindorff 08.07.03.

Takst ble avholdt 18.07.03, hvor bilens salgsverdi ble anslått å være kr. 164.600. Fratrukket reparasjonsutgifter og salgsutgifter ble nettoverdien anslått til kr. 146.450.

Bilforhandleren som forestod takseringen og salget av motorvognen sendte taksten i brev til klager 20.10.03, hvor det ble gjort oppmerksom på muligheten til å fremkomme med innvendinger mot taksten, eventuelt å fremskaffe egen takst innen sju dager. Av oversendelsesbrevet fremgikk det at ”vedlagte verditakst er gyldig i 2 mnd. fra takstrapportens datering. Etter den tid vil minstepris/verdi bli justert etter markedssituasjonen”.

Det er ikke nødvendig for avgjørelsen å gå gjennom saksforløpet med hensyn til om klager mottok brevet utover at han etter egne opplysninger tok kontakt med bilforhandleren i november 2003 og da ble informert om at bilen var solgt.

I forbindelse med klagen har Lindorff opplyst å ikke ha registrert noen melding fra fordringshaver om salget, og at selskapet flere ganger har purret på fordringshaver for å få informasjon om restbeløpet for kravet etter salget av motorvognen uten å få svar. Av saksnotatet fremgår det at selskapet ikke har vært i kontakt med klager i perioden 21.11.03 og frem til han selv tok kontakt 10.05.05 for å be om status i saken. Selskapet tok da kontakt med fordringshaver og fikk opplyst at bilen ble solgt 21.10.03 for kr. 123.516. Etter at omkostningene ved salget var fratrukket, ble klager godskrevet med kr. 123.516.

Den 13.05.05 krevde Lindorff klager for restkravet som inkludert forsinkelsesrenter på kr. 14.639,05 da var kr. 106.593,55.

Klager sendte deretter inn klage til Inkassoklagenemnda 13.06.05.

3 Partene anfører

Klager anfører at han hele tiden og frem til dags dato aldri har mottatt et skriv eller telefon om saken. Han hevder han hele tiden har vært uvitende som sakens utvikling, og at det har vært en håpløs situasjon. Saksbehandler har aldri ringt ham tilbake, selv om dette ble lovet fra Lindorff side hver gang han har ringt.

Han opplyser at han faktisk aldri har vært i kontakt av saksbehandler siden oktober 2003, da det ble lovet at han skulle ringe ham. Det anføres også at bilen fremdeles står registrert i klagers navn i løsreregisteret. Innklagede anfører av det har tatt lang tid å få klarlagt hva restkravet var. Dette er beklagelig, men Lindorff har forsøkt å få frem opplysningene tidligere, dog uten å lykkes. På grunn av de manglende opplysningene har saken stått i bero helt frem til nå. Kravet fastholdes i sin helhet.

4 Inkassoklagenemndas syn på saken.

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20.02.03 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. I saken her gjelder spørsmålet om det er grunnlag for inkassokostnader.

Inkassoloven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav. Etter loven § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 fjerde ledd plikter skyldner likevel ikke å betale kostnadene dersom fordringshaveren, en inkassator eller andre som har bistått fordringshaveren, har opptrådt i strid med god inkassoskikk overfor skyldneren, jf. § 8.

Nemnda finner at selskapet i denne saken har brukt svært lang tid på å få avklart hvor stort restkravet etter salget av motorvognen var. Det er på det rene at bilen ble solgt 21.10.03, og størrelsen på restkravet var i prinsippet klarlagt på dette tidspunktet. Selskapet opplyser at de til tross for purringer ikke har fått oversendt informasjon fra fordringshaver eller bilforhandler som forestod salget, før 13.05.05. I perioden fra tilbakelevering av bilen og frem til 13.05.05, har det vært liten eller ingen informasjon til skyldner fra selskapet ut over de gangene han selv har kontaktet selskapet for å få informasjon om fremdriften i saken. Inkassolovens krav til god inkassoskikk omfatter både inkassators, fordringshavers og andre som har bistått fordringshavers handlemåte. Det er derfor uten betydning for nemndas vurdering hvem som har forårsaket forsinkelsen i saken. Inkassoklagenemnda finner det kritikkverdigg at selskapet ikke har sørget for å få avklart restkravet tidligere, og umiddelbart etter salget av motorvognen. Nemnda er derfor kommet til at det må være i strid med god inkassoskikk å stille saken i bero så vidt lenge og dermed la klager leve lang tid i uviss før de presenterer et restkrav for ham. Klager skal etter dette ikke betale inkassoomkostninger.

Nemnda vil utover dette bemerke at det som følge av den lange tiden som har gått før klager har blitt krevd for restkravet, har påløpt unødig mye forsinkelsesrenter. I henhold til forsinkelsesrenteloven § 2 andre ledd skal det ikke svares forsinkelsesrente dersom forsinkelsen er fremkalt ved forhold på fordringshaverens side. Selv om det ligger utenfor nemndas kompetanse etter nemndsavtalen å ta stilling til kravet på forsinkelsesrente, vil nemnda likevel, på grunn av omstendighetene, be innklagede vurdere å frafalle påløpte forsinkelsesrenter helt eller delvis.

5 Vedtak

Klager gis medhold. Det er ikke grunnlag for inkassokostnader.

Iver Huitfeldt
Inkassoklagenemndas leder